F.1 - Martinus 1934. - tb

F.2 - 1968. Martinus arbejder i sit lille arbejdsrum på Martinus Åndsvidenskabelige Institut på Mariendalsvej, Frederiksberg, med sit symbolbillede: "Det ufuldkomne menneske". - tb

Kurt Christiansen

Martinus og hans livsværk
Det Tredie Testamente

En biografi

Bind 1

KOSMOLOGISK INFORMATION
Klintvej 104
4500 Nykøbing Sjælland
Tlf. 59305272
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk

Kurt Christiansen

Martinus og hans livsværk
Det Tredie Testamente
En biografi.

Bind 1

1. udgave – 1. oplag

Copyright © 2005 by Kurt Christiansen og KOSMOLOGISK INFORMATION
All rights reserved

KOSMOLOGISK INFORMATION'S forlag 2005

Forsidebilledet: Martinus med Livets Bog foran sit symbol "Det levende væsens grundanalyse", fotograferet 1955.
Billedet brugt i artikel i BT den 17. august 1955
samt Berlingske Aftenavis, Kronik den 25. august 1960.
Fotograf P. Pedersen Foto. Scanpix.

Tekst og layout: Kurt Christiansen.
Billedmaterialet: se efterfølgende redegørelse.
Korrektur: Ruth Olsen, KOSMOLOGISK INFORMATION.

Tryk: STIPO TISKARNA - KNIHARNA, Martineves 39, Decin, Czech Republic.

ISBN Nr. 87 - 985474 - 9 - 6

Billedmaterialet i bogen

Det billedmateriale som ses i bogen er venligst stillet til rådighed for mig af mennesker, som i en længere årrække har haft nær tilknytning til Martinus, og som gennem denne tid har samlet et stort antal amatørfotografier. Billederne dækker en periode fra 1930 til 1981. Det betyder naturligvis at mange billeder er fotograferet med fotoudstyr der, med hensyn til teknisk kvalitet, ikke svarer til det man i dag har til rådighed. Billederne er derfor ikke alle lige skarpe, men stadig er de meget værdifulde, idet de fortæller deres egen historie som vi herigennem får en visuel oplevelse af.

Jeg har i alt fået stillet mere end 2000 billeder til rådighed, og jeg har af disse udvalgt ca. 500 billeder, dem der var bedst, og som hver især fortæller sin egen lille historie og gør teksten nærværende. Egentlig fortæller billedmaterialet sin egen historie som supplement til teksten.

Alle de tidlige billeder er fotograferet i sort/hvidt, medens der i de sidste år også blev fotograferet i farve. De første farvebilleder var imidlertid ikke så stabile i farverne, så de var blevet misfarvet og falmede. Sådanne billeder er det ikke muligt at rette op, så jeg har omsat sådanne til sort/hvide billeder. Alle de viste billeder har jeg i øvrigt bearbejdet med den mest avancerede computerteknologi for at få dem så skarpe og gode som muligt.

De farvebilleder der var gode i farverne, og som var betydningsfulde for teksten, har jeg samlet på de sidste sider i bind 2. At de er samlet på et sted i bogen er naturligvis begrundet deri, at man ved trykningen af bogen derved kan nøjes med at trykke få sider i farver, hvilket har gjort produktionen billigere, da man ved sort/hvide sider kun bruger en trykplade medens man ved farvesider bruger fire plader med hver sin farve, og derved trykker farvesiderne fire gange efter hinanden.

I forbindelse med billedteksterne har jeg angivet hvem der har stillet billedet til rådighed for mig. Det har jeg gjort ved at angive et eller to bogstaver, der henviser til hvem jeg har lånt billedet af. Det er naturligvis ikke et absolut udtryk for, at det er fotograferet af vedkommende. Der har nemlig gennem tiden været en betydelig udveksling af billeder mellem de mennesker, der stod Martinus og Sagen nær. Min kode til billederne er følgende:

Tage og Sysse Buch	tb
Henny Bøgedal	hb
Vera Cavling	c
Helge og Emilie Skyttegaard Hansen	hm
Aksel Kristensen	ak
Landinspektøren i Nykøbing Sjælland	la
Ebbe og Tune Laug	et
Christer Malmström	cm
Martinus Åndsvidenskabelige Institut/Tune Laug	mi
Verner Mogensen	vm
Mogens Bang Nielsen/Sam Zinglersen	mb
Kate Nisdam	kn
Elin Saxe	es
Per Thorell/Flemming Thorell	pt
Erik Weiraugh	ew
Birthe Zacho Lapenna	bz
Mine egne billeder	e

Jeg vil gerne på dette sted rette en dybtfølt tak til alle ovennævnte venner som har bidraget med dette værdifulde billedmateriale, så bogen også på denne måde kan give læseren en billedmæssig oplevelse af det, der foregik omkring Martinus og Sagen.

F.3 - 1950. Martinus arbejder i sin stue på Martinus Åndsvidenskabelige Institut på Mariendalsvej, Frederiksberg. - c

Forord.

Martinus livsværk, hans kosmologi, vi kan også sige hans åndsvidenskab, omfatter hans hovedværk ”Livets Bog” på 7 bind, symbolværket ”Det Evige Verdensbillede” på 4 bind, bøgerne Logik og Bisættelse som nu, efter Martinus ønske, alle udgives under fællesbetegnelsen ”Det Tredie Testamente”. Herudover et stort antal artikler, og et utal af foredrag nedskrevet som artikler, hvoraf nogle også er udgivet som småbøger, oftest med flere artikler/foredrag i hver bog (der foreligger i øjeblikket 28 sådanne småbøger).

Jeg begyndte med at læse første bind af “Livets Bog” i samlingen ”Det Tredie Testamente”, og indholdet fangede mig så meget, at jeg har studeret alt hvad der foreligger på tryk fra hans hånd (der findes ialt, inclusive et utal af artikler, omkring 9000 sider på tryk).

På et ret tidligt tidspunkt i dette studium, blev materialet så uoverskueligt, med alle de små artikler der forelå fra Martinus hånd, (mange af de korte artikler er optrykt flere gange med års mellemrum), at jeg fandt det nødvendigt at opbygge en database, hvor alt hvad han har skrevet er registreret.

Databasen giver præcise oplysninger om hvornår og hvor en given artikel er blevet trykt. I databasen har jeg registreret alt hvad der forelå på tryk fra Martinus hånd, indtil jeg sluttede arbejdet med databasen i 1999. Siden 1999 er der i tidsskriftet Kosmos udgivet enkelte af Martinus foredrag der er nedskrevet på basis af båndoptagelser.

Under arbejdet med denne database fik jeg en stor interesse for at finde ud af, hvem Martinus egentlig var som menneske, og dette indebar naturligvis, at jeg også samlede alt hvad jeg kunne få fat på af oplysninger, som var nedskrevne, om Martinus selv og hans omgivelser, herunder hvad der reelt skete omkring Martinus gennem hele hans liv.
Da jeg havde studeret alt det jeg havde fået samlet, og havde arbejdet med denne selvvalgte opgave et stykke tid, og derigennem fået et betydeligt indblik i, hvad der var sket omkring Martinus, og hvordan Martinus reagerede overfor sine medmennesker (hvordan Martinus var som menneske), gennem hele perioden fra hans fødsel til hans død, fik jeg lyst til at nedskrive mine undersøgelser som en biografi om Martinus, således at andre mennesker også kan få glæde af den viden jeg har indsamlet.
Da jeg besluttede mig for at skrive nærværende biografi over Martinus liv og virke, havde jeg som nævnt ikke alene læst, men grundigt studeret alt hvad der forelå på tryk fra Martinus hånd. Jeg havde derfor allerede på dette tidspunkt en dyb indsigt i hans kosmologi. Det må nok siges, at netop fordi jeg fandt Martinus kosmologi så værdifuld for forståelsen af meningen med livet, fandt jeg det naturligt at gå i gang med det ikke helt lille arbejde, at indsamle alt tilgængeligt materiale, og gennem dette, grundigt at studere mennesket bag kosmologien.
Jeg indsamlede som sagt først alt hvad der forelå på tryk om Martinus og hans arbejde. Det omfatter naturligvis hvad der er skrevet i tidsskriftet Kosmos og Kontaktbrevene, samt hvad der er skrevet af mennesker, der har stået Martinus nær, og som har nedfældet deres oplevelser i bogform. Herunder naturligvis bogen Martinus Erindringer, der er blevet til på baggrund af Martinus fortællinger om sit liv, og som først blev optaget på bånd. Jeg er også i besiddelse af kopier af de originale lydbånd.

Det trykte materiale er naturligvis godt, men for at komme nærmere på mennesket har jeg opsøgt mennesker, der har haft personlig kontakt med Martinus, og jeg har søgt samtidigt skriftligt materiale af mere privat karakter, som breve og andet originalt kildemateriale.

I mine bestræbelser på at indsamle de flest mulige oplysninger om Martinus, har jeg som nævnt fået kontakt med en række mennesker, der har været nære venner med Martinus. Her skal særlig nævnes Per Thorell, Helmer Fogedgaard, Tage Buch, Per Bruus-Jensen, Gunner Frederiksen, Aksel Kristensen, Maja Nygaard, Rolf Elving, Käthe Nisdam, Mogens Bang Nielsen, Sam Zinglersen, Elin Saxe, Vera Cavling, Ebbe og Tune Laug, og sidst men ikke mindst Henny Bøgedal samt Emilie og Helge Skyttegaard Hansen.
Henny Bøgedal samt Emilie og Helge Skyttegaard Hansen fik jeg først kontakt med i 2002 da jeg købte et sommerhus på Fyrrebakkevej i Klint, hvorved jeg blev genbo til familien Skyttegaard Hansen. De nævnte personer, og flere andre har kærligt lånt mig og foræret mig materiale vedrørende Martinus, og har stillet billedmateriale til min rådighed, samt fortalt mig om deres personlige kontakt med Martinus.

Helmer Fogedgaard har foræret mig samtlige ”Kontaktbreve”, hele tidsskriftet ”Okkultisten” og tidsskriftet ”OM” samt andre esoteriske tidsskrifter og en mængde litteratur af esoterisk tilsnit. Han har ligeledes foræret mig hele den korrespondance, han har ført med Martinus og Martinus sekretær Erik Gerner Larsson gennem en lang årrække. Denne brevveksling belyser specielt forholdet mellem Martinus, Erik Gerner Larsson og Helmer Fogedgaard. Sidstnævnte som redaktør af tidsskriftet Okkultisten. En del af brevene er gengivet i teksten. Helmer Fogedgaard døde i 2002.

Per Thorell har foræret mig en mængde esoterisk litteratur, samt alt hvad han ejede som har relation til Martinus. Herunder Livets Bog, de syv bind med hans personlige notater i margin. Endvidere sine dagbogsoptegnelser fra en 10 års periode (de sidste 10 år af Martinus liv), hvor han havde meget nær kontakt med Martinus. Jeg har også fået Per Thorells manuskript til en bog hvori han fortæller om sine personlige samtaler med Martinus gennem de sidste 10 år af Martinus liv.

Per Thorell var bogtrykker og skribent, og oversatte også bøger fra engelsk. Thorell hjalp Martinus i hans bestræbelser på at skrive den allersidste bog, som Martinus dengang gav titlen ”Det Tredie Testamente” men som ikke var blevet færdig ved Martinus død i 1981. Jeg har også fået meget andet særdeles værdifuldt kildemateriale af Per Thorell, heriblandt mange værdifulde optegnelser, som Alf Lundbeck har nedskrevet om sit samvær med Martinus de første 10 år, hvor Martinus havde kosmisk bevidsthed.
Per Thorell døde i 2003.

Med Per Bruus-Jensen har jeg haft værdifulde samtaler, og han har foræret mig flere af sine bøger om Martinus kosmologi.

Aksel Kristensen, som gennem flere år har indsamlet oplysninger lokalt om Martinus barndom og tidlige ungdom i og omkring Sindal i Nordjylland, har stillet sin meget grundige rapport med de indsamlede oplysninger til min rådighed, og jeg har fået tilladelse til at benytte det billedmateriale som Aksel Kristensen havde indsamlet under sit efterforskningsarbejde.

Tage Buch har jeg nær kontakt med, og jeg besøger ofte ham og hans kone Sysse. Tage Buch har givet mig et utal af oplysninger om Martinus og forholdene omkring Martinus gennem en lang årrække, hvor Tage Buch var Martinus nære medarbejder.
Tage Buch har også stillet sin meget store billedsamling, bestående af såvel lysbilleder som papirbilleder, til min rådighed, og fortalt mig om de forskellige mennesker der var fotograferet.

Maja Nygård har foræret mig tidsskriftet Kosmos og en række bøger af og om Martinus.

Med Gunner Frederiksen har jeg haft mange samtaler, hvor han har fortalt mig om Martinus og kredsen af mennesker, der stod Martinus nær.

Rolf Elving har jeg først mødt i slutfasen af mit arbejde med bogen. Med ham har jeg haft værdifulde samtaler og fået mange gode oplysninger. Han har også sørget for, at jeg fik kopier af de originale bånd, hvor Martinus fortalte om sit liv. Endvidere har Rolf Elving og gruppen i Göteborg stillet et stort antal billeder til min rådighed.

Henny Bøgedal har givet mig mange værdifulde oplysninger om Martinus og menneskene i kredsen omkring Martinus. Hun har endvidere stillet mange fotografier, taget gennem årene, til min rådighed. Henny Bøgedal har kendt Martinus helt fra hun var en lille pige.

Käthe Nisdam, Mogens Bang Nielsen, Elin Saxe, Sam Zinglersen, Tune og Ebbe Laug og Vera Cavling har stillet mange billeder til min rådighed og fortalt om de mennesker, som billederne viser og om det de har oplevet gennem de mange år, hvor de havde nær kontakt med Martinus.

Emilie og Helge Skyttegaard Hansen har kærligt stillet Lars Nibelvangs originalmanuskript omhandlende Nibelvangs samvær med Martinus, til min rådighed. Dette manuskript har været omtalt i flere sammenhænge, men meget få har haft lejlighed til at læse det. Jeg fik det til rådighed på et tidspunkt, hvor jeg havde skrevet denne bog færdig, men hvor den endnu ikke var gået i trykken. Dette Manuskript som er det mest autentiske kildemateriale, der findes til at beskrive Martinus som menneske omkring tidspunktet, hvor han fik kosmisk bevidsthed. Det er derfor overordentlig betydningsfuldt for forståelsen af dette forhold. Jeg har gengivet det i sin fulde længde som appendiks A her i bogen, og omtalt det på de aktuelle steder i teksten. Jeg har også fundet frem til en kopi af ovennævnte manuskript hos Kate Nisdam. Da jeg undersøgte dette, viste det sig, at det var et gennemslag af originalen som familien Skyttegaard ejer. Endvidere har familien Skyttegaard stillet en lang række breve til min rådighed, som Helmer Fogedgaard har skrevet til Lars Nibelvang, og de har lånt mig en lang række billeder. Herudover har de bidraget med værdifulde oplysninger om Martinus og givet mig lov til at affotografere billeder som Martinus har malet.
Emilie er Lars Nibelvangs søster-datter og hun har kendt Martinus fra hun var helt lille.

De ovennævnte mennesker og flere andre mennesker har stillet et righoldigt billedmateriale til min rådighed til illustration af biografien. Jeg har i alt lånt knapt 3000 billeder, hvorfra jeg har udvalgt et passende antal til at illustrere bogen. Jeg vil gerne hermed sige alle disse kærlige og hjælpsomme mennesker en dybtfølt tak for de bidrag de har ydet, så denne bog har kunnet se dagens lys. Kun gennem det værdifulde originale materiale, skriftligt og i form af billeder, de har stillet til rådighed for mig, har det været muligt for mig at udarbejde denne bog på et tilstrækkeligt fyldestgørende grundlag, så bogen for læseren kan fremstå med den fornødne kvalitet, autensitet og alsidighed.
Det skal her bemærkes, at Martinus-instituttets bestyrelse (rådet) ikke har villet tillade mig at søge oplysninger i deres arkiver med historisk materiale. Men nu hvor bogen er færdigskrevet, har jeg fået lov at indscanne enkelte billeder fra Instituttets billedarkiv. Billeder som jeg har fået overbragt af rådsmedlem Tune Laug. Det drejede sig om billeder jeg ikke har kunnet få fra andre.

Jeg har valgt at skrive denne biografi på en form, som jeg håber vil passe for interesserede læsere i bred almindelighed, i formodning om, at andre end jeg selv vil være interesseret i at vide, hvem denne Martinus egentlig var som menneske.

Man kan nu anføre, at det Martinus selv har skrevet er det absolut vigtigste, og at der allerede er skrevet en lang række bøger om udvalgte dele af Martinus kosmologi, og også lidt om Martinus selv, så hvorfor skrive mere?

Mit egentlige mål med denne bog har naturligvis først og fremmest været at give mig selv mulighed for at få en dybtgående indsigt i materialet omkring mennesket Martinus, men også at give læserne et indgående kendskab til mennesket bag Martinus-personen, som jeg mener, at jeg gennem mit studium har lært at kende.
Dette kan bedst gøres ved at skrive en form for biografi der fortæller om alle vigtige tildragelser omkring Martinus igennem hele hans liv, og se på Martinus reaktioner på andre menneskers positive og negative indstillinger til ham som menneske og skribent, og på dette grundlag prøve at sige noget om mennesket Martinus.

Min egen baggrund for at skrive denne bog er, at jeg nu i en alder af 72 år, gennem de sidste 35 år har studeret de vigtigste religioner og trosretninger, som min partielle fritidsbeskæftigelse, (jeg er naturvidenskabeligt uddannet og har fungeret som naturvidenskabelig forsker og underviser i hele mit liv, indtil jeg gik på pension).
På et meget sent tidspunkt stiftede jeg bekendtskab med de bøger, Martinus har skrevet. På dette tidspunkt havde Martinus været død i flere år, så jeg har derfor ikke haft mulighed for at møde ham personligt.

På denne baggrund er det, at jeg har fået samlet det enestående materiale som er grundlaget for arbejdet med at skrive nærværende bog, hvor jeg på en nøgtern og udramatisk måde har prøvet

at gøre Martinus historie tilgængelig for den interesserede, usentimentale og nøgterne læser, så læseren forhåbentlig vil få interessen vakt, til selv at gå videre med studiet af Martinus livsværk, hans kosmologiske verdensbillede med hovedbetegnelsen ”Det Tredie Testamente”, i den sikre forvisning om, at Martinus var den absolut seriøse og kompetente person som netop besad den indsigt som han fortalte han var i besiddelse af

Frederiksberg den 1. marts 2005.
Kurt Christiansen.

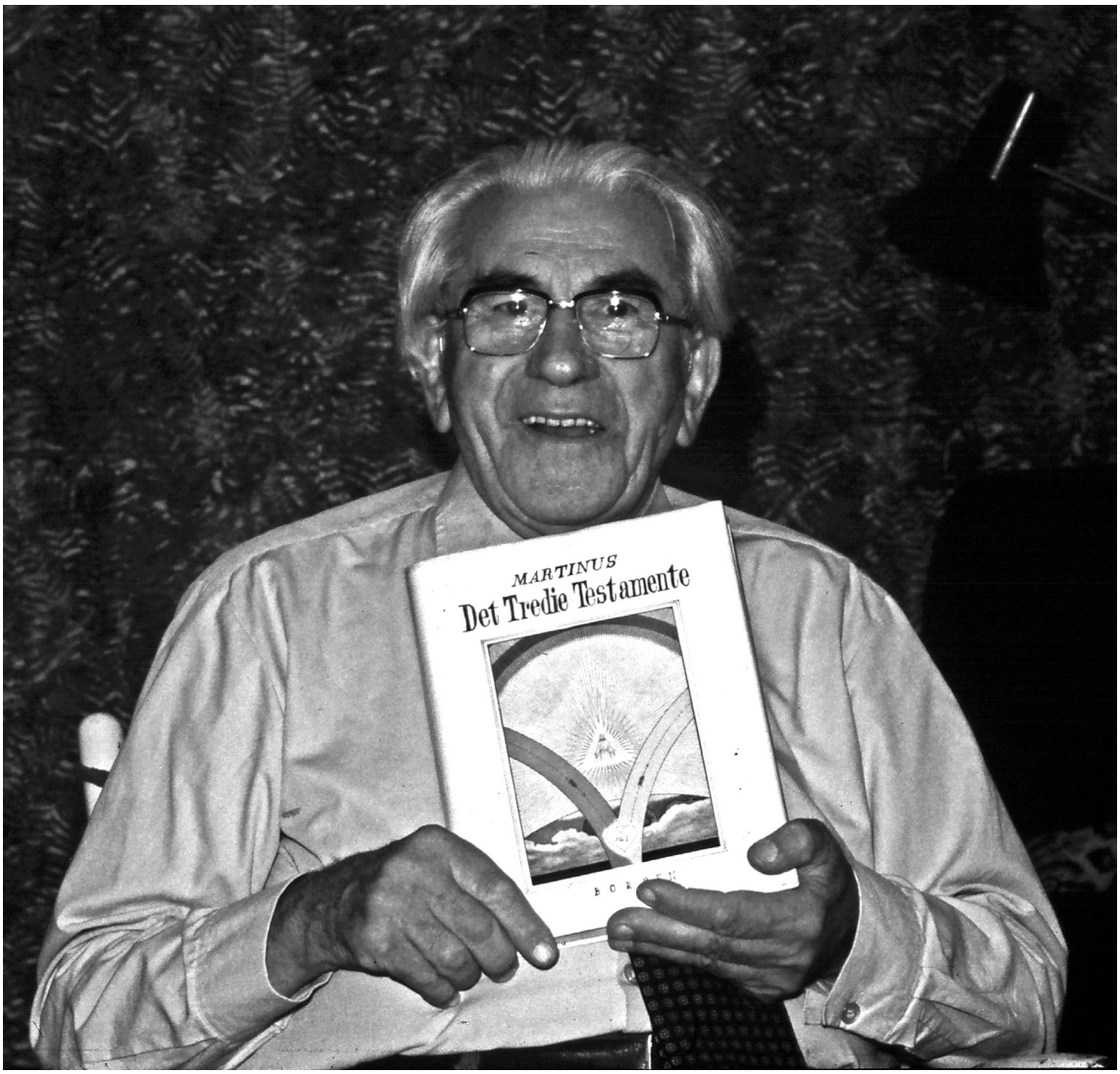

F.4 - Den 13. august 1978. Martinus viser glad sin bog frem med det nyligt udformede omslag. - tb

Indledning

Hvem og hvad er Martinus?

Martinus svarer:

"Jeg er essensen af alt, hvad jeg hidtil har været. Jeg er for hver især det lidt, meget eller intet, som vedkommende selv kan se, og jeg ønsker kun at blive bedømt efter mine manifestationer. Desuden er jeg ingen ynder af de mange rangklasser; der er kun en klasse for mig, og det er sønner af GUDEN. Jeg er den lærer, som GUD har givet dig, og du skal blot lytte til, hvad jeg har at sige dig, og for så vidt det er dig muligt følge mit eksempel. For øvrigt er jeg alles ven og tjener for den mindste!"

Lars Nibelvang stillede engang Martinus (Martinus Thomsen) ovennævnte spørgsmål. Det var på et tidspunkt hvor han havde kendt Martinus i flere år. Han fik det ovenfor citerede svar.
Lars Nibelvang var den første i Martinus omgangskreds der blev klar over Martinus specielle livsopgave, nemlig at han skulle bruge sin kosmiske bevidsthed til at modtage og nedskrive en kosmologi. Den allerførste kosmologi der på logisk grundlag kan give mennesker en sammenhængende og logisk forståelig indsigt i universet, de kosmiske love og den åndelige og fysiske virkelighed, og dermed alt levendes forhold til guddommen.
Ovennævnte svar som Martinus gav Lars Nibelvang er trykt i en artikel med titlen: "Hvem og hvad er MARTINUS?" skrevet af Lars Nibelvang i tidsskriftet Okkultisten 1945 side 151 til 155.

Min intension var fra starten, at skrive et større arbejde om Martinus kosmologi, som jeg har studeret meget grundigt og fundet overordentligt betydningsfuld. Dette set på baggrund af, at jeg har studeret mange forskellige religioner og trosretninger for at finde frem til "sandheden", set fra et kosmologisk synspunkt. I alle de religioner og trosretninger jeg har studeret, har jeg fundet en ægte og betydningsfuld kerne, men omspundet af et stort materiale jeg ikke fandt særlig betydningsfuldt, og heller ikke særligt holdbart for en nærmere analyse.
I Martinus kosmologi har jeg ikke fundet noget som virkede uholdbart, selv om jeg har været meget opmærksom på, om hans kosmologi eventuelt også indeholdt sådanne elementer. Tværtimod har jeg fundet en kontinuitet, en sammenhæng og logik, som jeg ikke har fundet noget andet sted. Netop en sådan kvalitet tiltrak så ubetinget min opmærksomhed. Samtidig har jeg konstateret, at når man er opmærksom, kan man godt se mange beviser for, at Martinus kosmologi passer med virkeligheden og dagligdagen, selv om man naturligvis ikke kan forvente at få beviser for alt hvad Martinus har sagt, når vi står på det trin af udviklingen, som menneskeheden gør på nuværende tidspunkt.

Jeg har i mit studium af mange religioner og trosretninger set, at de mennesker der var stiftere af alle disse religioner og trosretninger er blevet meget fejlvurderet af deres medmennesker. Hvis vi tager Kristus som eksempel, har man diskuteret, og diskuterer stadig, om Kristus var den inkarnerede guddom i form af Guds søn, det vil sige, er Kristus en tredjedel af "gud-personligheden" som består af Gud, Kristus og den Helligånd, eller han blot var tømrerens søn fra Nazaret, der havde en særlig alkærlig holdning, og som samtidig måtte betale den pris det koster, ikke at være på linie med den almindelige indstilling i det samfund, som han var en del af.
Det står for mig klart, at begge disse holdninger er lige forkerte, idet det er min opfattelse, og i overensstemmelse med Martinus kosmologi, at enkelte sjæle er specielt inkarneret på jorden for at formidle nogle specielle budskaber til menneskene. Budskaber, der skal føre menneskeheden fremad i deres udvikling. Disse sjæle er imidlertid ikke specielt inkarnerede guddomme. Vi er jo, ifølge Martinus, alle gudesønner (og døtre).
Disse specielle inkarnerede sjæle er imidlertid heller ikke ganske almindelige mennesker i almen forstand, men menneskesjæle der er væsentligt højere udviklet end det almindelige menneske, og derfor kvalificeret til at inkarnere med henblik på at føre menneskeheden fremad i udvikling. Martinus kalder dem "Verdensgenløsere".

For at bidrage til, at Martinus, og dermed hans budskab, ikke skal blive misfortolket på samme måde som andre "verdensgenløsere" er blevet, har jeg valgt at redegøre for Martinus som menneske, for at vise at Martinus var "et almindeligt menneske". Når jeg sætter dette i citationstegn, er det fordi han på trods af, at han fysisk var et almindeligt menneske, var meget højere åndeligt udviklet end menneskene er i øjeblikket. Han var alkærlig, som jeg skal prøve at bevise gennem indholdet i denne bog. Han havde fået en speciel opgave at udføre gennem sin livsperiode (inkarnation), nemlig at fremkomme med et kosmisk budskab, som skal give menneskene mulighed for at forstå den store sammenhæng, og udvikle sig videre imod det endelige åndelige mål, at blive alkærlige.

En sådan udvikling mener jeg kan gennemløbes af os almindelige mennesker ved at bruge Martinus budskab (vejledning) som et "kompas", der viser vejen. Dette budskab fik Martinus mulighed for at formulere på det jordiske plan ved at få direkte adgang til kosmisk viden via det man kalder kosmisk bevidsthed. Et fænomen, hvis implantering i hans bevidsthed, han oplevede meget intenst, og som tog form hos ham, da han var 30 år. Det er blandt andet denne spontant opståede nye udviklingstilstand, jeg vil forsøge at belyse gennem en vurdering af den udvikling Martinus gennemgik, og det arbejde han udførte gennem livet, og ikke mindst ved at vise, hvordan han som menneske selv reagerede alkærligt over for sine omgivelser uden at favorisere den ene i forhold til den anden.

Det er min opfattelse, at intet helt almindeligt menneske ville være i stand til, selv med stor fantasi, at udvikle en kosmologi som den Martinus har udviklet. Det er specielt overraskende, at det første bind af Livets Bog, som udkom i 1932, faktisk indeholder et koncentrat af hele hans kosmologi. Det vil faktisk sige, at han helt fra begyndelsen havde fuldt overblik over denne. Efterhånden uddybede han så de enkelte sider af den, i form af sine kosmiske analyser, som han kaldte det. Efter min overbevisning må han derfor allerede fra begyndelsen have været specielt højt udviklet, og momentant have fået det fulde overblik.

Også når man er specielt højt udviklet, kan man skelne mellem flere niveauer eller former af udvikling.

1. Man kan have konstant kosmisk bevidsthed, som man må formode at Kristus havde.

2. Man kan have en fuldstændig, og samtidig efter eget ønske kontrollerbar kosmisk bevidsthed, som Martinus havde. Denne tilstand bestod i, at han, når han ønskede det, kunne stille konkrete spørgsmål til det guddommelige, hvorefter han straks fik et svar, et facit uden bevis, prentet i sin bevidsthed, og derved umiddelbart så den store sammenhæng i en sådan grad, at hans helhedsoplevelse omfattede hele universet.

3. Som en tredje mulighed kan man få kosmiske glimt, som er en kortvarig oplevelse, et glimt, af dele af den kosmiske sandhed. En sandhed som personen husker og udmønter, eventuelt sammen med egne opfattelser. Dette er en tilstand som også tilhører et højere udviklingsniveau, men en tilstand som

personen ikke selv har herredømmet over, så man kan koble sin bevidsthed til og fra efter ønske. Det er som udtrykket siger, reelt kun et glimt. Det sidste har, så vidt man kan se, været den tilstand som de fleste andre betydelige skabere af religioner og trosretninger var ledet af.

Martinus siger, at alle forudgående religionsskabere har haft til opgave at udbrede et budskab, der kunne føre menneskeheden videre i åndelig udvikling fra det standpunkt hvorpå de befandt sig på det givne tidspunkt, hvor religionsstifteren levede, og i det givne miljø der fandtes netop i dette område på jorden.
Det vil dermed sige, at udformningen af deres budskaber har været afpasset til menneskets udviklingsniveau i det givne geografiske område, og på det givne tidspunkt, og derfor havde en fremstillingsform, ofte symbolsk, som passede til disse menneskers udvikling. Dette betyder så, at de fortolkninger som disse trosretninger hver især benytter sig af, ikke nødvendigvis er egnet som inspiration for mennesker til enhver tid og på ethvert udviklingsstade.
Mennesker på andre tider og på andre steder med andre baggrunde må have sandheden præsenteret på en anden og for dem tilpasset måde.
Martinus siger, at hans kosmologi specielt er tilpasset til mennesker, hvis intelligens er højere udviklet. Et udviklingsniveau som en del af menneskeheden har nået i dag. Med denne deres nye udviklingstilstand, kan disse mennesker ikke rigtig blive inspireret af de gamle religioners symbolske fremstillingsform.

Martinus siger om sig selv, at det han videregiver, heller ikke er den fulde kosmiske viden, men noget der symbolsk svarer til, at han videregiver et par håndfulde riskorn, fra et helt jernbanetog lastet med ris. Han siger endvidere, at det han videregiver er en mængde viden, som svarer til hvad menneskene på nuværende tidspunkt er udviklede til at kunne kapere.

Martinus understreger i øvrigt, at hverken hans person, eller det materiale han videregiver, må give anledning til nogen form for religions-dannelse eller sekt-dannelse. Det er en hjælp til hele menneskeheden og dermed ikke beregnet for en lille udvalgt skare, selv om det til at begynde med kun er en lille skare, der tager hans budskab og vejledning til sig.

Det han giver til menneskeheden er en lille del af den totale kosmiske viden. En viden beskrivende en del af grundlaget for hele universets lovmæssighed, og således også for ethvert menneske. Martinus siger, at når man stifter bekendtskab med materialet, skal man ikke fortvivle, hvis man ikke kan acceptere det eller ikke kan forstå det. I så tilfælde skal man blot lade det ligge. Interessen og forståelsen vil komme af sig selv på et senere tidspunkt, når ens udviklingstrin passer til budskabets kosmologiske/åndsvidenskabelige indhold.

Martinus siger også, at menneskeheden nu er så udviklet intelligensmæssigt, at den ikke mere kan leve på tro alene. Han ønsker, at man skal prøve logisk at analysere det han siger, og efterprøve om man kan opleve med sig selv, at det han siger er sandheden. Dette gøres ved at sammenholde hans budskab med de erkendelser, man får livet igennem. Er man i stand til det, og finder en vis overensstemmelse, er man på rette vej. Dette er kun et spørgsmål om udvikling, og alle mennesker vil før eller senere passere dette stadium på vej i udviklingen mod det fælles nuværende mål, som han kalder ”Det Rigtige Menneskerige”. Hermed siger Martinus direkte, at han selv ikke har en udvikling der er uopnåelig for andre mennesker. Han er blot lidt forud i udvikling, og har derfor mulighed for at vejlede menneskene. Det er denne Martinus påstand om, at man nu skal prøve at forstå de kosmiske love, og ikke blot tro på dem, som bl.a. er det, der adskiller Martinus kosmologi fra eksisterende religioner og trosretninger som helhed.

Min redegørelse i denne bog, for Martinus som menneske, skal for det første søge at gøre læseren klart, at det ikke var et tilfældigt menneske med en god fantasi der står bag “Det Tredie Testamente”, men et menneske der, ved selv at efterleve sin åndsvidenskab, kunne levere den troværdighed der gør, at man kan tage hans budskab alvorligt.
For det andet skal bogen tjene til at afmystificere Martinus og hans kosmologi, så man undgår, at nogen udnævner ham til guru og forfalder til at dyrke ham som en inkarneret guddom. Ej heller skal nogen med rette kunne sige, at Martinus var en charlatan der kun arbejdede med sit eget hjernespind og for egen vindings skyld.

I mit studium af Martinus og hans arbejde, og gennem undersøgelse af hans samtids reaktion på hans

budskab, har jeg set eksempler på begge de to yderpunkter, men jeg har lykkeligvis også set, at der er mennesker, der forstår ham og hans budskab på den rette måde, og antallet af disse ser ud til at blive større og større.

Det er min opfattelse, at det er vigtigt at have et godt kendskab til det menneske, der har skrevet et så enestående, men for mange mennesker også vanskeligt forståeligt værk, når man ønsker at fordybe sig i værkets logiske tankerækker. Specielt fordi Martinus kosmologi gør op med en hel række holdninger, som vi alle mere eller mindre er blevet opflasket med fra barns ben og derfor har svært ved at give slip på eller blot se fra en ny synsvinkel.

Et indgående kendskab til mennesket bag et sådant livsværk, som det Martinus har præsteret, vil give læseren, den studerende, en bedre platform hvorfra læseren kan vurdere værket. En platform der er mere stabil og giver bedre overblik end hvis læseren slet ikke kender til mennesket bag værket.
Jeg formoder imidlertid, at det almindelige reaktionsmønster vil være, at man begynder med at interessere sig for Martinus kosmologi, og derfor læser en del af denne. Først når man har læst en del af denne, vil der muligvis opstå et ønske hos læseren om at vide, hvad Martinus egentlig var for et menneske, og netop på dette tidspunkt er det, at nærværende biografi står til rådighed med de relevante oplysninger.

At redegøre for Martinus som menneske, er reelt en vanskelig sag. Man kan prøve at lære Martinus at kende gennem hans foredragsmæssige udsagn, og en fortolkning af hans kosmiske analyser, men hertil må lægges, at man også må kende det mere fysiske menneske, det ”dagligdags menneske”, som man oplever ved at se, hvordan han har levet i forhold til sine medmennesker, og hvordan han har fået sit budskab til at tage fysisk form, og hvordan han fik sin ”Sag” til at vokse op til Martinus Åndsvidenskabelige Institut og Kosmos Ferieby.
Denne udvikling kunne han naturligvis ikke opnå uden hjælp fra en lang række kærlige, arbejdsomme og økonomisk støttende mennesker. Det er denne samlede udvikling jeg søger at gøre rede for i denne bog, der omhandler den udvikling, der skete med Martinus i centrum, fra hans fødsel i 1890 til hans død i 1981. For det meste set i kronologisk rækkefølge. Dette indebærer også, at for at se det fulde billede, er vi nødt til at stifte nærmere bekendtskab med enkelte af de mennesker der stod ham nærmest.

Man vil måske undre sig over at jeg i biografien gengiver så mange uddrag af materialet jeg er i besiddelse af, også når det er fra Kosmos, Kontaktbrevene og Okkultisten.
Jeg har gjort det fordi det er af aller største vigtighed, så godt som det er muligt, at dokumentere det man siger, så læseren kan følge med i ens tankegang og få dokumentation for, at det man refererer er sandt. Man kan så sige, at læseren selv kan gå mine kilder efter for at kontrollere sandheden. Det er imidlertid ikke så let. Det har nemlig været overordentligt vanskeligt for mig selv at fremskaffe alt trykt materiale. F. eks. er tidsskriftet OM en stor sjældenhed, som kun findes i ganske få eksemplarer, fordi det kun blev udgivet i en ganske kort periode på mindre end et år. Det er næsten umuligt at finde de gamle kontaktbreve, og de gamle årgange af Kosmos er næsten lige så vanskelige at finde. Det samtidige tidsskrift Okkultisten er ligeledes overordentligt vanskeligt at finde. Det er kun takket være mange kærlige menneskers hjælp, at jeg har fået dette materiale til rådighed i sin helhed. Jeg har derfor hjulpet læseren ved at indføje en hel del af det materiale jeg omtaler i uddrag.
Herudover er det naturligvis helt nødvendigt at indføje tekster fra breve og andet materiale, som ikke er eller nogensinde har været offentlig tilgængeligt.

En anden ting jeg må gøre opmærksom på inden læserne går i gang med at læse bogen er, at jeg stort set hele tiden bruger betegnelsen Martinus ”kosmologi”. Man kan med rette spørge hvorfor jeg ikke bruger betegnelsen Martinus ”åndsvidenskab”. Begrundelsen for at jeg har fastholdt begrebet Martinus kosmologi er den, at denne betegnelse var den almindelig brugte omtale af Martinus arbejder i den tid hvor Martinus levede. Jeg ved naturligvis godt, at ordet ”kosmologi” nu har fået en lidt anden drejning, idet man har ændret opfattelsen af ordet fra at dække såvel den fysiske som ikke fysiske (åndelige, guddommelige) side af universet/kosmos (det synlige som det usynlige), til kun at omfatte den fysiske, den synlige side.
Det er min opfattelse at man i realiteten slet ikke kan betragte den fysiske side af universet uden at tage den åndelige/guddommelige side med, for at

få nogen forståelse overhovedet. Det er jo ikke så interessant at studere de fysiske sider af en bog, hvis man ikke er i stand til at forstå bogstaverne og teksten, og dermed få mulighed for at forholde sig til indholdet. I så tilfælde er det lige som om, der mangler noget ret væsentligt.
Det er min opfattelse, at man er på et vildspor når man i sproglig henseende adskiller det fysiske og det åndelige/guddommelige. Man bliver nødt til at gå tilbage og igen lade begrebet kosmologi omfattende summen af de fysiske og de åndelige/guddommelige aspekter i universet.
Det skal også her bemærkes, at Martinus selv ikke brugte betegnelsen kosmologi om sit arbejde. Han brugte fortrinsvis betegnelser som ”mine analyser”, ”mine kosmiske analyser” og betegnelsen ”åndsvidenskab”. Af en eller anden grund blev hans arbejde alligevel af hans medarbejdere og i omtale betegnet som ”Martinus kosmologi”.

Man skal også bemærke, at jeg gennem bogen bruger betegnelsen Livets Bog og lignende om Martinus værker, selv om jeg jo godt ved, at Martinus værker fik en samlet titel ”Det Tredie Testamente”, nu ændret til ”Det Tredje Testamente”. Det har ikke været naturligt at bruge den sidste samletitel for Martinus værk her i bogen, fordi det først var i de aller sidste år af Martinus liv (1979), at han valgte denne titel for sine samlede værker. Det skal endvidere bemærkes, at Martinus efter den tids stavemåde brugte stavningen ”Tredie” hvor man nu bruger stavemåden ”Tredje”. Denne staveforskel mener jeg dog ikke giver nogen forståelsesproblemer, men måske et lille ”originalitetsproblem”.

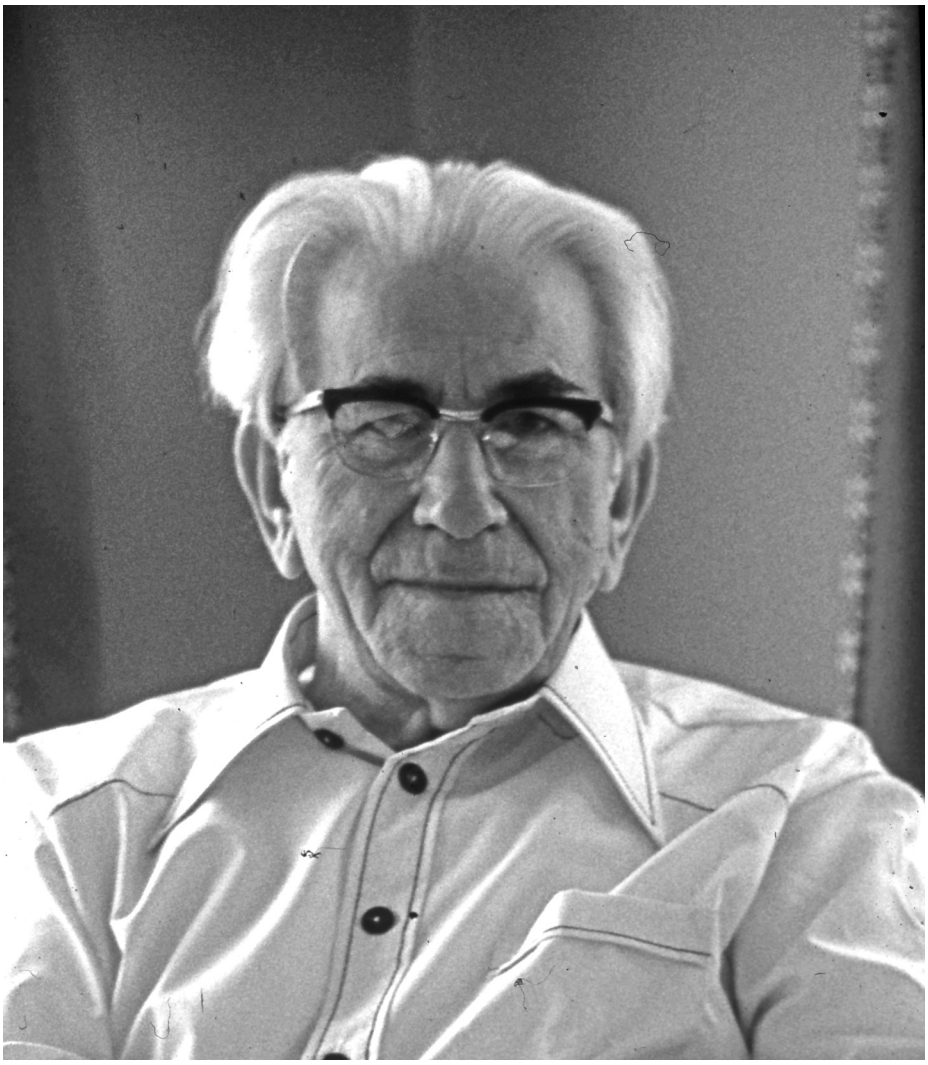

F.5 - Martinus fotograferet i 1979 som 89’årig - tb

F.6 - Martinus barndomshjem "Moskildvad". Jeg formoder at det så sådan ud da Martinus boede der. Dette er et fotografi som Martinus selv har taget nogle få år efter, at han begyndte sin uddannelse til mejerist. Sammenlign billed 1.10 hvor Martinus plejemoder står foran huset med sin ko, de samme tre stolper foran huset ses på begge billeder. - hm.